

*Citát z poznámek Adolfa Pieschela
Mírně upraveno. S laskavým svolením jeho vnučky.*

Vesnická procházka Leukersdorfem

od A. Pieschela

Od chvíle, kdy jsem se rozloučil se svou nezapomenutelnou vlastí, uplynulo více než dvě desetiletí. Navzdory mnoha letům, která byla těžce zasažena osudem, je vzpomínka na mou rodnou vesnici stále tak živá, jako bych ji opustil jen před pár dny. Nechám-li nyní své myšlenky volně plynout a krátce popíšu domov, život a shon, žádám vás, abyste za žádných okolností nezkoumali slova a složení. Popud na tuto úvahu mi dal můj krajan Franz Schmidt z Eulau [Jílového].

Leukersdorf ležel na úpatí pohoří Hegeberg (okres Aussig), měl 74 domů s asi 360 obyvateli, z toho 12 zemědělců, každý o rozloze 70 až 120 akrů půdy (4 akry = 1 ha), 9 drobných zemědělců [s] 15 až 30 akrů (jako vedlejší činnost) a zbytek byli řemeslníci nebo kvalifikovaní dělníci a někteří z nich měli zaměstnání v blízkých továrnách od Königswaldu, Riegersdorfu, Eulau až po Bodenbach [Libouchce, Modrá, Jílové ... Podmokly]. Jako kompenzaci měli všichni... alespoň jednu velkou zahradu, včetně několika 1/2 až 5 akrů půdy, chovali malá hospodářská zvířata, drůbež a vykrmovali prase. Ženy tím byly silně zatíženy. Starali se o domácnost. A ve volných hodinách také dělali domácí práce pro továrny na knoflíky. Velká část žen pomáhala s pěstováním a sklizní v místním zemědělství. [Oni] zvládli tuto nesmírně tvrdou práci s lehkostí.

...

S rozkvětem průmyslu v sousedních obcích od Königswaldu, Eulau po Bodenbach [Libouchce, Jílové ... Podmokly] místní komunita postupně ztrácela schopné řemeslníky. Svě řemeslo provozovali pouze mlynář, sedlák a dva pekaři. Řezník a dva ševci pracovali jen poloviční úvazek, což bylo pro obec na škodu.

...

Až do poloviny dvacátých rachotily u zurčícího potoka ještě tři mlýny, ale postupem času dvě firmy rychle za sebou zanikly (Stolze Adolf / Schickel-Mlynář a Robert Ritschel / Hohmen-Mlým). Walter-Mlynář se v tomto těžkém boji o existenci udržel a zcela přestavěl: dva válcové mlýny s turbínovým pohonem, přídavný benzinový motor, od roku 1925 elektromotor. Poté modernizoval i svou pekárnu. O několik let později si Eduard Güttler (Simm-Bäcke) otevřel v domě Fr. Franze pekárnu s cukrárnou. Oba pekaři dodávají své výrobky i do sousedních obcí – München, Spansdorf do Ohren [Mnichov, Lipová, Javory] –, s tradičními jednokoňovými povozy s půlkruhovou plachtou. V zimě se někdy těžce prodírali metr vysokými závějemi. V těchto letech začal velký nedostatek pracovníků v zemědělství, což přimělo farmáře, aby rozebrali své domácí trouba. Pečení se ochotně ujali dva pekaři.